

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; letoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; letoletno: Din. 100.—

Čehoslovaški vzgled.

V vrsti inah, iz povojnih razvalin nastalih srednjeevropskih držav je vprašanje narodnih manjšin nedvomno najtežje in tudi najbolj pereče v Čehoslovaški. Od 15 milijonov svojih državljanov šteje Čehoslovaška do štiri milijone Nemcev, okroglo 700.000 Madžarov, par stotisoč Ukrajincev, 75.000 Poljakov in nekaj desetisočev židov. Če še dodamo, da so tudi Čehoslovaki deljeni v dva nikakor docela enotna naroda Čehov in Slovakov, je vprašanje narodnih manjšin v Čehoslovaški podčrtano dovolj. Kdor pozna hkrati naravnost bojovito razpoloženje v manjšinskih vrstah severoslovanske države, mnogobrojne zunanje vplive na čehoslovaške manjšine, prištevajo neugodno zemljepisno lego države same in še zunanje in notranje prevratne protidržavne načrte, vidi obenem silne težkoče, tihoče se ureditve znošnjega sožitja malih in večjih narodov in narodnih skupin v tej državi. Tem večjega občudovanja je zato vreden korak, ki so ga sedaj podvzeli čehoslovaški državniki za to ureditev.

Sudetski Nemci tudi doslej nikakor niso bili brezpravni. V praškem parlamentu imajo že leta sem okrog 70 poslancev in od 1926 dalje po dva ministra v vladi, od leta 1936 naprej celo tri. Njihovega šolstva ni primerjati s šolskimi prilikami drugih narodnih manjšin. Koder prebivajo kompaktno, imajo svoje nemške šole z nemškim učiteljstvom, vrhutega je država uredila nad 1500 takozvanih manjšinskih šol v mešano naseljenih krajih — vsekakor slednje niso vedene izključno v nemškem smislu. Gospodarsko krepki imajo Nemci v rokah velik del čehoslovaške industrije, vzdržujejo delno s svojo in delno z državno pomočjo svoje visoke šole ter druge kulturne ustanove. Seve položaju sudetskih Nemcev nikakor ne nedostaja tudi senc. Razvoju med in po vojni je pripisovati, da Čehi in Slovaki niso prijazno razpoloženi napram svojim nemškim sosedom, ker so jim le predobro še v spominu nemškonacionalne atake v času stare monarhije. Vrhutega se upravičeno lahko sklicujejo na to, da jim gre sveta pravica do onega dela svojega naroda, ki je tekoma desetletij klonil nemškemu nasilju in izgubil svojo narodno zavest. Tako je razumeti stalno tleči bojni ogenj na jezikovnih mejah čehoslovaške države, ki ni brez ostrin in tudi ne brez pritiska na ljudstvo nemške narodnosti. Iz odpora proti nacionalno-češkimi skupinam in ne brez namiga iz Berlina je pred leti vstalo v vrstah sudetskih Nemcev gibanje, ki ga je započel telovadni učitelj Konrad Henlein in ki ima za svoj cilj, da si izvojuje pravo enakopravnost če treba tudi s silo in tujo pomočjo. Novo gibanje pomeni vojno napoved državi in benem onim skupinam nemškega naroda med Čehi, ki so se v okvirju svojih političnih strank izjavljale za lojalno sodelovanje v državi, to je proti nemškim socialdemokratom, landbündlerjem in krščanskim socialcem. Treba je bilo še sunka od zunaj, napada nekaterih enostransko usmerjenih angleških listov proti narodnostni politiki praške vlade, in vprašanje ureditve manjšinskih zadev je dozorelo.

Med čehoslovaško vlado in nemškimi koalicijskimi strankami je danes dosežen prvi sporazum, ki se razteza na gospodarsko, socialno-politično in kulturno področje. Zanimivo je bilo v odmevih na ta sporazum zasledovati nemško-nacionalne glasove, češ da bagatela vladne ponudbe kvečjemu sramotenje nemške časti. Henlein se je celo povzpel v tem trenutku do drznosti, da zahteva v okvirju Čehoslovaške nemško politično samostojnost in neodvisnost. Treznejši od Nemcev pa opozarjajo, da nikakor ne gre na prvi mah zahtevati vse. Šef čehoslovaške vlade sam je povdaril, da gre ob narodno-političnem sporazumu v državi najprej za notranjo, duševno pripravljenost obeh narodov, iz katere šele zamorejo vzrasti zdravi

sadovi narodnega sporazuma Nemcev in Čehov. To je obveljalo kljub krikom narodnih nestrpnostev, prvi začetek notranjega pomirjenja je storjen.

Za uspeh nove narodnostne politike Čehoslovaške jamčita imeni dr. Beneša, sedanjega prezidenta, in dr. Hodže. Javno in odločno sta se zavzela za narodnostno ureditev in zastavila svojo besedo in svoj ugled za končni uspeh. Za razpoloženje med sudetskimi Nemci je v tej zvezi značilna izjava krščansko-socialnega ministra Nemca Zajičeka, da ostane njegova stranka slejkoprej na straži za narodne pravice. Rzumljiva je iz bojazni Nemcev, da ne bi nacionalne češke organizacije preko praške vlade njenih dobrih namer s sabotažo preprečile. Vladni povdarek pa, da je do njegovega koraka niso pripravili kakoršnikoli sunki in

vplivi od zunaj, jamči, da bo znala vlada svojo avtoriteto tudi v tem, nedvomno še vedno kočljivem vprašanju polno uveljaviti. S tem se bo hkrati približala cilju, ki ga ji je zastavil že veliki Masaryk ob početku nove države z željo, naj postane Švica Krkonošev in Karpatov.

Človeka s slovanskim čutom v srcu objame ob novem koraku Čehoslovaške prijetno razpoloženje. Priznanje pravic drugega znači odpoved lastnemu samoljubju in sebičnosti in tirja velikodušnost in moralno silo. Da je bila te odpovedi zmožna država slovanskega naroda — tudi v danju —, odpira nove poglede na bodoči razvoj sveta, koder živijo Slovani. Beseda velikega Nemca Herdera o velikem poslanstvu slovanskega bratoljubja je s tem iznova zaživela. r.

Einspielerjeva oporoka.

Leta 1887 je daroval oče koroških Slovencev, Andrej Einspieler, v Svečah zlato sv. mašo. Tisto leto je bilo za ves slovenski del Koroške jubilejno leto. Petinsedemdesetletni, sivolasi in vendar še duševno čili starček je bil deležen visokih časti in tople hvaležnosti svojega ljudstva. Povodom slavlja je spregovoril tudi slavljencec, njegove tedanje besede se zdijo nekak testament bodočim slovenskim rodovom. To je dejal Andrej Einspieler:

„Slovenci! Ostanite zvesti Cerkvi, naj pride kakoli drago. Vera je podlaga sreče za vsakega človeka in tudi za vsak narod. Narod brez vere ne more biti srečen. Ostanite pa zvesti tudi materni besedi, slovenskemu jeziku! Ostanite Slovenci, zvesti Slovenci do smrti. Naj nas nasprotniki psujejo, naj nas obmetavajo z blatom ali napadajo s kamenjem, mi smo in ostanemo Slovenci! Zato sem delal in trpel celo svoje življenje in to je dolžnost vsakega Slovenca.“

Ali ni, kakor da bi sivolasi, dobri oče Andrej stal tudi danes med nami in nas bodril: ostanite dobri verniki in celi Slovenci!

Orožje ima besedo.

Zveza narodov je nedavno izdala statistiko vojaške moči posameznih držav. Statistika govori svojo besedo:

Nemčija ima 66 milijonov prebivalstva, njena stalna vojska šteje 860 tisoč vojakov, ki se v slučaju vojne lahko pomnoži na 13 milijonov. Francija šteje 42 milijonov ljudi, ima pol milijona stalne vojske in za slučaj vojne 8 milijonov izvežbanih vojakov. Anglija šteje 47 milijonov prebivalstva in v vojnem slučaju lahko postavi armado 9 milijonov. Italija ji zaostaja v vojnem slučaju samo za en milijonov, njena vojska znaša ob mobilizaciji 8 milijonov. Rekordne so številke sovjetske Rusije, katerih vojna armada doseže število 35 milijonov vojakov. Zedinjene ameriške države imajo 127 milijonov prebivalcev, njihova vojna številka znaša 20 milijonov vojaščin. V slučaju vojnega spopada nadalje lahko postavijo Jugoslavija 3 milijone, Poljska 6 in pol, Češka 2 in pol, Turčija nad 3 milijone vojakov. Tudi male države se držijo v razmerno isti višini vojaške moči. — Kje je mir?

Nemci v Jugoslaviji. Nedavno je imela osrednja organizacija Nemcev v Jugoslaviji, Schwäbisch-deutscher Kulturbund, svoj občni zbor, na katerem so bile podane med drugim zanimive številke iz delovanja omenjene manjšinske organizacije. V letu 1936 je imel Kulturbund 210 podružnic (leta 1932 komaj 82!). V zadnjih petih letih se je učlanilo novih 62.000 članov. Nadalje ima Kulturbund 44 mladinskih in 142 športnih odsekov (leta 1932 samo 18 mladinskih in 7 športnih odsekov). Knjižnic upravlja skupno 140, od teh eno v Sloveniji.

Madrid praznijo. Madridsko prebivalstvo zapušča mesto in je pričakovati, da ga bodo rdeče čete v doglednem času predale nacionalcem. Dosedanja škoda na mestnih poslopih je ogromna. — Izredno huda bitka se je razvila za mesto Oviedo v severni Španiji. Baje znašajo vojne žrtve nad 10.000 mrtvih. Tod se nahajajo rdeči v ofenzivi in se skušajo mesta na vsak način polastiti. — Po 20. februarju so velesile ustavile svojo pomoč Španiji. Špansko obalo nadzorujejo angleške in francoske, nemške in italijanske ladje. Sovjeti so nadzorstvo odklonili. — Rdeče vlade se začenja polagoma polasčati malodušje, ki se trenutno javlja v neslogi vladnih članov. Caballero, vladni šef, je že zagrozil z ostavko, če se mu ne posreči upostaviti discipline.

Poglarvar abesinskih upornikov — ustreljen. Atentatu na podkralja Grazianija, ki je zahteval več smrtnih žrtev, so sledili še drugi številni upori po raznih krajih Abesinije. Podkralj je nato proglasil prekri sod. Njegovim četam se je hkrati posrečilo ujeti zadnjega poveljnika organizirane abesinske armade, rasa Desto. Ustrelili so ga na licu mesta. S tem je dežela vsaj začasno „pomirjena“.

Obisk ministra Neuratha na Dunaju. Nemški zunanji minister Neurath se je začetkom minulega tedna mudil na Dunaju. Vlada mu je pripravila lep sprejem. Istočasno pa so se pred kolodvorom in po dunajskih ulicah pojavili številni narodni socialisti in vzklikali nemškemu ministru z „Heil Hitler“ in „Sieg Heil“ klici. Med demonstranti je bilo opazati pretežno mladino in mnogo ženstva. Policija je hitlerjanske demonstracije kmalu onemogočila, ni pa mogla zbrisati mučnega njihovega utisa na vso avstrijsko javnost. Naslednjega dne so došli iz vseh okoliških krajev pristaši domovinske fronte in preprečili vsako nadaljno izzivanje vročekrvnežev. O razgovorih med avstrijskimi in nemškimi državniki ni znanih nikakih zanesljivih novic, vsekakor pa so se le-ti tikali odnosajev obeh nemških držav in njihovega izboljšanja. Inozemski listi so vedeli poročati, da se je govorilo na Dunaju o povratku Habsburžanov, ki Nemčiji ne gre v račun, o političnem sodelovanju Avstrije s protisovjetskim blokom Nemčije in še o pritegnitvi nacionalnih avstrijskih krogov k sodelovanju. A vse to so samo domneve brez prave stvarne podlage. Gotovo je eno, da kancijer svojega stališča, naj tvori Avstrija na zunaj in znotraj zlato srednjo pot med ekstremi fašizmov in komunizmov, ni žrtvoval. To je storil tem lažje, ker so bile hitlerjanske demonstracije na Dunaju nemškemu nacionalizmu kvečjemu v škodo.

Investicijsko posojilo se podpisuje. S 1. marcem je razpisano posojilo, ki je namenjeno v pretežni meri zaposlitvi brezposelnih. Obrestovano bo z 4½ procenti, odplačljivo je v 30 letih in v prvem desetletju neodpovedljivo. Zadolžnice se glasijo na 100, 500, 1000 in 5000 šilingov, skupna svota znaša 180 milijonov šilingov. Vplača se samo 90 procentov podpisane svote, denar se lahko izplača v 3

obrokih in sicer je plačati za vsakih 100 S 30 S ob podpisu, nadaljnih 30 S 16. aprila in 14. maja. Posojila do 1000 S uživajo prednost. Podpisovanje se zaključi s 15. marcem.

Še par stvari o politiki. Na Dunaju se je osnoval avstrijsko-nemški kulturni odbor, ki naj izboljša kulturne odnose obeh držav. Govori se nadnje o predstoječi preosnovi dunajske vlade, kaj najbrže ne bo odgovarjalo dejstvu: — Hitler je Švici zagotovil neodvisnost. Nedavno je sprejel kardinala Benurama in Schulteja, ki sta se pritožila vsled zapiranja katoliških šol v državi. — Italija je utrdila mali otok Pantelerijo ob Siciliji kot letalsko in pomorsko oporišče. — Na odprtem morju je eksplodirala mina ter težko poškodovala nek angleški parnik, ki je nato pristal ob španski obali. — Bivši francoski finančni minister Flandin je napovedal Blumu finančno katastrofo države. — V ogrskem Pečuju se je 270 delavcev zaprlo v rudokop in vztrajalo v rovih več dni, dokler ni izsililo povišanje plač. — Sovjeti nameravajo zahodno mejo utrditi s podzemskimi utrdami. — Rumunska vlada se je preosnovala. Očividno se pripravlja vlada močne roke. — V Jugoslaviji so odkrili organizacijo, ki je imela namen, da finančno podpre nacionalistično gibanje v državi. Denar je prihajal iz Nemčije.

Mladim in starim družinam!

Pust je mimo, tja do velike noči počakamo z novimi porokami. Slednjih bi letos menda lahko našli do dvesto po naših vasicah. Grede so, iz katerih naj vzbrsti in vzraste bodoči rod naše zemlje. Z veliko in lepo brigo spremlja Cerkev mlade moške in žene v nove življenje ter jim daje nebroj dobrih naukov in nasvetov na pot. Zakaj bi enkrat tudi naš list ne posvetil tem mladim družinam svoje posebne pozornosti, saj raste iz njih tudi mladi narod bodočih desetletij? Par vrstic torej, namenjenih mladim in še starim družinam.

Današnji svet s svojo veliko gmotno brigo opominja, da je treba v naših dneh imeti posebno skrb za duševno in gmotno dobrobit, če naj je naš obstoj zavarovan tudi v času tolike miselne zmede, tolikih dajatev in nizkih cen. Nesreča in stiske po družinah gredo v veliki meri na račun duševne in gospodarske onemoglosti družinskih članov. „Ne vemo si več pomagati,“ je pogosta sodobna tožba in pomeni vedno začetek konca.

Najprej omenimo navidez nepotrebno skrb, ki naj živi v naših družinah. To je skrb za materni jezik. Že slišimo ugovore, češ saj to skrb itak izpolnjuje vsakdanje življenje; kako naj sicer doma govorimo, kakor pa v domačem jeziku. Je res in ni res! Družina je šola, važnejša od najslavnejše visoke šole na svetu. Družina lahko posreduje svojim članom veliko bogastva. Ključ do njega pa je materni govorica. Materna govorica, to so vrata, skozi katera vstopiš v zakladnico. Ozko, zelo ozko z

materno besedo je povezana ljubezen do dela in zemlje, spoštovanje prednikov, nešteto lepih domačih običajev, družinskih pesmi, dobra soseščina in družinska značajnost. Poleg vere je materna govorica, ki množi in širi dobro družinsko ime in družinski ugled. Pri tem gre za zavest: oče in mati morata vedeti in ceniti, kolik dragocen dar je domača govorica! Bil sem nekoč v družini z dvema gluhonemima otrokoma. Pretresljiv je bil pogled na strašno osirelost malih, ki so ob vsej svoji duhovitosti in živahnosti vendar bili zapušteni samotarci. Mi govoreči ljudje bi morali našo govorico gojiti z večjim spoštovanjem, jo bogatiti z marljivim čitanjem, jo gojiti ob listu, knjigi in pesmi. Potem bi nam bila dobra posredovalka velikih neprecenljivih zakladov duha in srca. Otrokom je materna beseda pot v svet duha, v svet srčne in umske izobrazbe. Morda bi bilo po naših šolah boljše, če bi se vsi starši zavedali, da šola brez zadostnega pouka v materinščini oropa njihove otroke najdragocenejšega zaklada na tem svetu in jih poniža na stopnjo človeških sužnjev. Na otrocih šele se spozna, kako stariši spoštujejo materno govorico.

Druga skrb izhaja iz prve, z njo je najožje povezana. Sodobni rod na deželi jemlje gospodarsko izkušnjo prednikov z nekim dvomom bodisi v besedi ali vsaj v srcu. V sedanjih mladih možeh in ženah je silna želja, da gradijo svoje gospodarstvo in gospodinjstvo najprej na svoji preudarnosti in potem šele na izkušnji svojih očetov in mater. Ta pojav na sebi ni nikakor slab, če mu stoji ob strani tudi primerno strokovno znanje. Najslabši gospodarji in najslabše gospodinje so tam, kjer ne velja nič več stara izkušnja in zanjo ni nadomestila v dobri izobrazbi. Tam se gospodarji in gospodinje po mili volji in svojeglavnosti do žalostnega konca, ki slejkoprej pride. Niso brez globokega vzroka tožbe očetov in mater, da pojde s sinom domače posestvo rakovo pot. Stariša vidita, s koliko hladnokrvnostjo sin gre preko njunih izkušenj in nasvetov in mora ju postati strah za bodočnost domačije. Temu odpomore samo eno: temeljita strokovna izobrazba. Kdor hoče imeti na vsak „zakaj tako in ne tako“ odgovor, se mora učiti, mnogo učiti. Kajti gospodarstvo nikakor ni lahka veda, še posebno ne kmetijsko gospodarstvo.

Še tretje naj navedemo, četudi spada bolj pred prvo. Ni lahko v današnjih dneh moštiti življenje in njegove mnogobrojne prilike. Tisoč vezi nas povezuje na svet, s tisoč usodami, brigami in težkočami smo povezani. Vsak človek našega časa mora nositi domača ves svet z vsemi nešteti neresenimi njegovimi vprašanji. Prej nekoč je človek ostajal tudi s svojimi skrbmi vsaj v svoji dolini, če ne celo v vasi. Česar tudi veliki svet človeku ne more dati, ker sam nima, to je: zdravega krščanskega optimizma, zdravega gledanja na vse dogajanje, prijetno in neprijetno, na svetu. Tod je torišče družinic, postavljenih na fundament verskih zapovedi. Družinsko življenje mora svoje

člane družine vedno spet uravnovešati in jim ohranjati njihov vedri pogled in življensko veselje. Ker resnica vseh resnic je: Preko Boga vendarle ne zamore nihče, tudi ne najhujši oblastnik na zemlji!

To naj bi bil naš poročni nagovor mladim našim družinam, starim pa v v vzpodbudo in nadaljno vztrajnost

DOMAČE NOVICE

Koroški čudež.

Tam na skrajnem robu slovenske zemlje na Koroškem, kjer so navidez naši samo še grobovi; tam, kjer celo brezčutna Drava ostrmi nad narodno mlačnostjo ter hoče teči nazaj proti Beljaku; ravno tam so se zadnje čase začele dogajati prečudne reči, ki jim ni mogoče dati drugega naslova nego — koroški čudež. Torej čujte: Tam so naši ljudje zahtevali, naj se njihovi otroci uče poleg oficijelne nemščine tudi domačo, slovensko govorico. Preprosti kmetijski ljudje so to, pa imajo uvidevnost, da Slovenci v nemški državi morajo obvladati oba jezika, da morejo biti dobri ter enakovredni državljani. Oni uvidijo bolje časovno potrebo, nego merodajni faktorji v deželi, da nam mora šola nuditi več nego Nemcem tam v Gegendu ali tam okoli Feldkirchna ali v Labotski dolini. Nobeden tem pravičnim zahtevam slovenskih starišev ni ugovarjal, vsem se je zdelo to kot nekaj samoobsebi umevnega. In tako so tudi tukaj na tej skrajni točki dobili otroci Maklinovo začetnico. In tako je padla drobtina z bogatinove mize; pa smo jo hvaležno sprejeli, s tihim upanjem v srcu, da bo morda sčasoma le postala tista lepa, zvišena krilatica „Kärnten frei und ungeteilt“ resnica. Ko bomo postali Nemci in Slovenci res edini in svobodni na tej lepi koroški zemlji, katero vsi enako ljubimo, čeprav nam nekateri te naše ljubezni do domovine nočejo pripoznati ter hočejo za vsako ceno, da bi mi postali res iredentisti; da bi imeli oni potem lažje delo.

Da bo slika — koroški čudež — tem bolj popolna, moram podati v njen okvir še to, da je nekaj dni potem, ko so otroci dobili Maklinovo začetnico, neki učitelj iz tukajšnjega okoliša ob priliki Wunsch-Appela domovinske fronte na kanclerja zahteval, naj se odpravi sramota, da bi se otroci na Koroškem učili slovensko. In da so Slovenci na Koroškem postali že tako drzni, da z znakom domovinske fronte na prsih zahtevajo že vse mogoče. Pa mu je potem zastopnik Slovencev v domovinski fronti odgovarjal, češ, da Slovenci, včlanjeni v dom. fronti, po novi avstrijski ustavi uživajo iste pravice kot nemški državljani; če se pa še najde kdo, ki gleda preko meje, ni to merodajno za ves slovenski narod na Koroškem, ki daje od svoje zemlje Bogu, ker je božjega, in državi, kar je njenega. To izvajanje je dotični učitelj za-

PODLISTEK

Benjamin Disraeli:

Vstaja Škenderbegova.

(18. nadaljevanje.)

Nicej in Iduna sta doslej hodila, skoro ne da bi spregovorila besedico. Izmučena vsled strahu in naporov se je Hunijadova hči le s težavo obdržala na konju. Samo ena misel jo je zanimala in vzpodbujala kljub vsemu trpljenju: spomin na Škendro. Odkar ga je prvokrat videla pri izvanrednem pogovoru v šotoru svojega očeta, se je večkrat spominjala junakove postave in je pogosto premišljevala njegove odlične lastnosti in njegovo čudno življenje. Njegova slava, tako nevarna ženskim srcem, se ni zmanjšala s tem, da ga je osebno spoznala. In sedaj, ko se je Iduna spomnila, da mu mora biti hvaležna za vse, kar ji je bilo dragega, da ima njegovi nesebični udanosti zahvaliti ne samo življenje, temveč vse, kar dela življenje mi-kavno: čast, svobodo, domovino in svoje, je prekipovalo njeno srce hvaležne ljubezni do junaka. Več kakor enkrat je hotela Iduna vprašati Niceja, zakaj sta se on in Škender tako zelo skrivala pred njo. Toda neko čustvo, ki ga ni mogla tolmačiti, ji je branilo, da bi govorila z atenskim knezom o Škendru. Pa tudi Nicej sam ni bil nič kaj pri volji, da bi govoril o tej stvari in po prvih besedah upanja in bojazni, kaj je s tovarišem, sta zopet umolknila; ta molk je semintja pretrgal Nicej, obžalujoč, da mora Iduna toliko trpeti; Iduna pa se je na vse take tožbe samo nasmehnila.

Prijazen kraj kamor sta prišla, in prijazen puščavnik, ki sta ga srečala, vse to je za hip razvedrilo samotna potnika. Nicej se je približal častitemu možu ter mu povedal, da sta kristjana, da sta bila sužnja, a sta ubežala in ga sedaj po strašnih naporih utrjena zaprosita gostoljubja in zavetja. Puščavnik pozdravi potnika v imenu Odrešenikove, pokaže s svojo palico po poti, ki se je vila ob bregu reke proti votlini ter in povabi v svoje divje bivališče k svoji preprosti mizi.

Votlina je bila precej prostorna in razdeljena na več oddelkov. Bila je zavetje prvih kristjanov, ki so našli v dnevih preganjanja v njej svoj dom, v katerem je umetnost vsaj kolikor toliko dovršila, kar je narava sama započela. Votlina je bila hladna, čista in prijetna. Skozi odprtino v strehi je zrlo nebo na pobožnega stanovalca; tla so bila pokrita z dračjem; v eni vdolbini je stal bronast križ, v drugi pa je gorela večna luč pred sliko, na kateri se je Marija nežno smehljala božjemu Detetu.

Puščavnik prinese na leseni hlod medu, posušenih rib in lesen vrč, napolnjen s čisto vodo iz reke, ki je tekla spodaj; večerja je bila preprosta, toda dobro došla. Gosta sta sedla na sedež iz dračja in ko sta se krepčala, ju je puščavnik izpraševal o tem, kar sta doživela. Nicej mu je odgovoril, da sta doma iz Aten, da sta bila vjeta, ko sta služila kot prostovoljca pod velikim Hunijadom — Iduna je bila v moški obleki in te skrivnosti Nicej ni razodel puščavniku — ter da bežita iz Adrianoplja; pripovedoval mu je, koliko trpe krščanski brati v poganskih deželah, kar je očividno puščavnik zelo zanimalo. Iduna pa je kazala, kako zelo je potrebna počitka. To opazi puščavnik, zagradi sam

cel tovor dračja, ga zravnava v eni izmed celic ter povabi Iduno k počitku. Hunijadova hči poklekne pred oltarjem Device Marije in se ji zahvali za milosti, ki jih ja je poslednje čase naklonila; nato pa se poslovi od gostitelja in spremljevalca ter odide v svojo votlino, leže na nenavadno posteljo in se kmalu zaziblje v spanje, ki je bilo tako sladko in nedolžno, kakor ona sama.

Nicej pa kljub svoji veliki utrujenosti ni mogel zatisniti očesa; v srcu atenskega kneza ste zdvijali dve najsilnejši strasti: ljubezen in ljubosumnost. Prščavnik je odkazal tudi njemu posteljo in se tudi sam podal počivat. Nicej pa je odšel iz votline, se ustavil ob bregu reke in razmišljeno zrl na vodovje, ki se je penilo v mesečini. Atenski knez je imel mnogo lepih lastnosti; toda svojim strastem ni bil gospodar; bolj nego razum, je domišljija vodila njegovo življenje.

V njegovi duši se je vnela strastna ljubezen do Idune; na vse okolnosti in nevarnosti je pozabil; samo ena misel, samo en sklep je gorel v njegovem srcu, da jo mora dobiti za vsako ceno in da se ne snide prej s Škendrom, dokler ni Iduna njegova žena.

Vsled te strastvenosti je izgubil Nicej vso smisel za osvoboditev domovine, za rešitev svojega prijatelja; vseto, za kar bi bil sicer on pripravljen žrtvovati svoje življenje in premoženje, ga sedaj ni več zanimalo. Neštete armade vojakov polmeseca so hitele, da se vsujejo na Grško, da uničijo ono rodoljubno in krščansko delo, o katerem sta Škender in on tolikanj razmišljala. To delo je bilo sedaj v nevarnosti edino-le vsled tega, ker se mu je Škender za nekaj časa odtegnil, in sicer samo iz ljubezni do Niceja.

vrnil z besedami, ki ga nikakor ne usposablja za vzgojitelja nove avstrijske, krščanske mladine: Češ da slovensko govorečega človeka on ne pripozna za avstrijskega državljanu.

Vsa čast krajevnemu vodju domovinske fronte, da je vse ta izvajanja vzel samo s pomilovalnim nasmeškom na znanje. Le škoda, da ni djal to na protokol ter poslal z drugimi važnimi in koristnimi sklepi, ki so se sklenili na tem sestanku, kancelerju, da bi tudi on pobljže spoznal koroški čudež.

A. b.

Mučenik. Goriški Slovenci stojijo pod vtisom mučeniške smrti 35letnega Slovenca glasbenika in učitelja Lojza Bratuža. Na sveto noč je po polnočnici v cerkvi v Podgori pri Gorici spremljal slovenske božične pesmi, ki jih je pelo tamošnje ljudstvo, obhajajoč svetonočno skrivnost. Zunan cerkve so ga čakali zločinci in mu v svojem strašnem sovraštvu od vsega slovenskega vlili v usta večjo količino strojnega olja, pomešanega z bencinom. To brezčloveško nasilje je imelo za posledico zastrupljenje jeter. Šest tednov se je boril s smrtjo in ji končno podlegel. Ob njegovem zadnjem potu je vzdrljela vsa Goriška, odmev strašnega zločina je šel po vsem Primorju in še preko njega. Niti po smrti ni našel veliki mučenik miru pred svojimi zasledovalci. Mrtvega niso hoteli izročiti njegovi družini, marveč ga v skrivni noči pokopali. — Ljubljana je priredila pretresljivo osmino za pokojnik Bratužem. V spominskem govoru je pokojnikov najboljši prijatelj omenil tri narodne dobrine — nedolžno mladino svojo narodno pesem in mrzlega mrliča — ki ne morejo škodovati nikomur in so vendar trn v očeh samozvanih nasilnikov. — Mučeniku na goriški slovenski zemlji večna slava!

Bivši kralj Edvard se naseli na Koroškem. Pred tednom je bival na Čajni pod Dobračem, ali boljše v gradu grofa Münstra v Čačah vojvoda Edward Windsorski. Po kratkem bivanju se je nato vrnil na Dunaj, kamor je iz Londona prispel njegov brat vojvoda Kentski. Vojvoda Edvard je, kakor se doznava, sprejel ponudbo grofa Münstra in bo imel od junija t. l. skozi štiri mesece čaški grad v najem. V aprilu se namerava poročiti z gospo Simpsonovo, ki bo poletje istotako preživela z njim v slikovitem gradu pod Dobračem. Zilani so lahko ponosni, da bodo imeli v gosteh moža, o katerem govori ves svet.

Zborovanje obrtnikov. (Rosental—Rož.) Obrtniška zveza ali kakor se pravzaprav imenuje „Gewerbebund“, prireja svoja zborovanja tudi v mešanem ozemlju naše Koroške. Dne 18. februarja se je vršilo tako zborovanje v Justovi dvorani v Borovljah; o njem so poročali tudi razni nemški listi. Zbranih je bilo kakih 50 obrtnikov, glavni govornik je bil g. Schuschnig, referent obrtnikov iz Celovca. Orisal je današnji položaj ter predvsem povdarjal potrebo skupne organizacije. Zanimiv je bil potek debate, ko so se oglasili k besedi razni govorniki in prinašali pritožbe. Stvarno je posegel vmes trgovec Oswald. G. Kometter je v daljšem govoru orisal razne nedostatke, tako na primer davek na žito (Lizenzgebühr), neznamenno znižanje cene sladkorja, o katerem se je toliko govorilo in tudi obetalo in nazadnje le malenkostno uredilo, dočim so poskočile cene pri drugem blagu. Mesar Urbanc je menil, da bi se lahko dobilo meso oz. pitane svinje direktno iz Jugoslavije in ne najprej na Dunaj in po raznih ovinkih šele v naše kraje. G., Pegam se je pritoževal v nedostatkah pri nakazovanju denarja iz inozemstva, na čemer utrpí posebno škodo puškarska obrt. Posebno zanimivo pa je povedal trgovec usnja, g. Stökl iz Borovelj: Prej se je nam vse obljubilo, a sedaj ni čutiti kaj o tem. Ko je lansko leto obiskal naše kraje zvezni kancler Schuschnigg, so se hitro popravljale ceste. Naj bi se pustile take, kot so bile, da bi naš vrhovni državnik videl kako je v resnici pri nas. Mi smo boljše Avstrijci kot drugi, to smo pokazali leta 1920 ob priliki glasovanja, nismo Slovenci ampak bindišarji, ker imamo v naši „šprahi“ 50% nemških besedi. Naj se nas ne prezira in dati nam morajo kar nam gre. Tudi Mieterschutz je krivičen. Tako gospod Stökl! Na naše uredništvo je prišlo vprašanje, kakšnega rodu da je vindišar z 50% nemškimi besedi? In čujte, kaj smo zvedeli! Da je tedaj, ko je hodil ta gospod s svojo mamco po slovenskem Koroškem, govoril prav lepo in brez 50 odstotkov nemščine. Se res ne čudimo, ako vidi gospod Stökl ves svet narobe!

Praznik vzorne družine. Kdor pozna rožanski Šentjakob, mu je znana tudi lepa Štikrova domačija v Št. Petru. Prijazen, pravi slovenski dom je to! Njegova družina je ena najstarejših in najznamenitejših v vsej okolici. Ponosno lahko zre na

poltisočletno svojo zgodovino, dala je vrsto krepkih gospodarjev, dva duhovnika in stoji danes še vedno kot vzor-družina, učiteljica verne ljubezni iz zvestobe do grude in čiste družinske iskrenosti in svežosti. Na pustni pondeljek je bil za Štikrov dom velik praznik. Pridni Joško, duša našega izobr. društva, si je izvolil v bližnjem Rožeku za življensko družico Postranjakovo Milko ter jo vodil pred poročni oltar šentpeterske cerkvice. Lep, domač je bil poročni obred s sv. mašo in nagovorom preč. g. Dobernika iz Rožeka, ki so sprejeli od novoporočencev obljubo njune večne zvestobe in ljubezni. V prijetni, veseli in bogati ženitovanjski gostiji na domu je nato zavladalo praznično razpoloženje, v katero se je družila vsa vas z odkritim veseljem in s toplimi čestitkami mlademu paru. Med lepimi nagovori, ki so se vrstili, so ginjen izpregovorili tudi Štikrov oče in zagotovili mladima vsestransko pomoč in ljubezen. Na večer so se zglasili fantje-pevci in iz krepkih grl je zadonela slovenska pesem ter dvigala lepoto družinskega praznika. Naj kreposti in vrline, ki sta si jih nabirala v vajini mladosti tako skrbno in spoštljivo, bogato obrode in obogatijo novi rastoči Štikrov rod! — Nedeljo pred pustom je napravil konec samvanju tudi Koflerjev Jozej iz Št. Petra in si izbral za ženkico Romavhovo Micijo z Breznice. Ker je Št. Peter še srečna vas brez gostilne, je tudi on ohcetoval doma. Fletno je bilo na svatovanju, kot blisk so minule lepe ure v pozno noč. Tudi Tebi, ki si požrtvovalen tamburaš in priden igralec na našem odru, v novo življenje zadovoljstva in blagoslova!

Koroški Slovenci!

Pozor!

Slovenska prosvetna zveza

vabi na svoj

29. letni občni zbor,

ki se vrši v četrtek dne 18. marca 1937 v Celovcu
s sledečim sporedom:

Ob 10. uri dop. v dvorani „Kolpingheima“ zborovanje z govoroma:

„Naš položaj“ (prof. dr. J. Tischler).

„Kulturne naloge manjšine“ (tajnik Dkfm. V. Zwitter).

Popoldne ob 3. uri v prostorih prosvetne zveze:

Poročila poslovanja in blagajne.

Sprememba pravil.

Volitev novega odhoda.

Slučajnosti.

Rojaki! Prihitite na občni zbor osrednje slovenske organizacije iz vseh delov naše Koroške!

Osrednji prosvetni odbor.

Malo spomina. (StiftGriffen—Grebinski Klošter.) O naši lepi novi dvorani ste v našem listu že čitali. Za naklonjenost, da imamo sedaj svojo dvorano, smo hvaležni preč. župniku Turnerju in društvu. predsedniku. Ob vstajajočem novem življenju v našem društvu gredo misli nazaj na umrlega župnika Kukačko. Pred 15 in več leti je bilo pri nas hudo, zelo hudo. Nahujskana druhal pod vodstvom nekega Jurija Schneider je streljala na župnika Kindelmannu, leta 1922 na kvaterno postno nedeljo pa bi bili domala razbili cel klošter. Da nismo v tistih časih obupali, je zasluga rajnega župnika Kukačke, ki so nam stali vedno zvesto na strani ter nas bodrili za versko in prosvetno življenje. Mladina, ki se jih je tedaj s posebno ljubeznijo oklenila, prehaja danes v svojo zrelo dobo in dobro se ji pozna župnikova dobra šola. Z njo bo živel spomin na dobrega gospoda. — Tudi sedanjí naš dušni pastir z veliko vnemo skrbi za nas in njihovi dobroti se imamo zahvaliti za lepi društveni prostor. — Naš pust je potekel čisto prazno. Prekratek je bil, pravijo naše Tončke in Lenčke, in zato je moral ostati vdovec. Po kratki zimi in kratkem pustu sedaj pričakujemo vigredi, ki bo stajala led in zganila družinskega veselja željna srca. Ker to res ne gre več, da bi si morali še enkrat izposoditi nevesto in ženina, da čisto ne zakrknemo.

Dvakrat je zamahnila. (Ludmannsdorf—Bilčovs.) Že v drugič se je oglasila smrt v naši župniji. Dne 7. m. m. je pobrala občinskega ubožca Franca Koban, ki je imel na svoje stare dni v Rupijevi hiši varen in prijeten kotichek, pa tudi vso skrb in ljubezen gostoljubne družine v času svoje bolezní. Večni mir mu! — Za njim si je smrt izbrala blago Lenčijevo mater. Rajna so bili zares vzorna gos-

podinja in dobra mati svoji številni družini. Eden njenih sinov je danes sodnik v Kočevju. Bridka je bila njena usoda. Najstarejšega sina Pavlija so ji enajstletnega prinesli v naročju mrtvega, leta 1909 je morala blaga mati sprejeti svojega moža, ki je nenadno umrl pri sodišču v Celovcu, mrtvega. Svetovna vojna je tirjala novo žrtev, na fronti je padel sin Rupert, ki bi imel biti naslednik na Lenčijevi kmetiji. Leta 1920 pa je zadela vas Moščenico strašna nesreča požara. Grenka torej je bila rajne življenska pot. Zadnja leta je živela pri svoji hčerki v Lipljah, a vedno je dejala: umreti pa hočem v Bilčovsu. Pred 3 tedni so jo na njeno željo prepeljali v Bilčovs, kjer je pri drugi svoji hčerki našla gostoljuben sprejem in ljubeznivo postrežbo. Bolezen se ji je hujšala, kot vzorna žena je sprejela zakramente za umirajoče in 13. m. m. je zapadla v večnost. Pokopali smo jo ob ogromni udeležbi, njeni otroci in številno sorodstvo, znanci od blizu in daleč so solznih oči jemali od blage matere zadnje slovo. Domači pevci so jo počastili zadnjič na domu in grobu. Naj počiva v miru, Lenčijevi družini pa naše toplo sočutje!

Zadnji pot so nastopili. (St. Jakob i. R.—Št. Jakob v Rožu.) Dvakrat so že peli v novem letu mrtvaški zvonovi svojo pesem. V celovski bolnici je umrla Neža Mejovšek v starosti 51 let. V sredo 17. februarja pa smo spremili k zadnjemu počitku Kobintarjevo Nežo iz Srej. Na njeni zadnji poti jo je pospremila med drugimi Marijina družba z zastavo, ker je bila rajna od začetka njena vneta članica, in ji zapela ganljivo žalostinko v slovo. Polnoštevilno so se udeležili pogreba tudi tretjeredniki s križem. Dosegla je starost 49 let. V svojem življenju se je vedno ravnala po načelu: moli in delaj! Rajnim večni mir!

Drobiž. 4. marca govori v Celovcu bivši podkancler major Fey o „bratih meča nemškega reda“. — Za materinski dan bo poštna uprava izdala posebne pisemske znamke. — 9letni delavski sinko Janez Vister iz Resnice pri Borovljah je padel z 4 m visokega mosta in se težko poškodoval. — Pri Pokrčah so našli v gozdu mrtvega 70letnega Antona Riepla. Starček je v zasneženem gozdu obnemogel in zmrznil. — Poljubi so strogo prepovedani v — severnoameriški državi New Jersey. — Letošnji prispevek na kolesa bo v deželi znašal 5.30 S. Kolesa je prijaviti od 2. do 30. majnika. — Šef-urednik „Kärntner Tagblatt“ je bil odlikovan z viteškim križem prvega reda. — Z lizolom se je zastrupila dekla Liza Schehfeuer z Radiš. — Korčevljarska organizacija je svoječasno zaprosila dež. glavarja, naj podaljša učno dobo na 4 leta. Z 12. m. m. ji je dež. glvar ugodil. — Celovška mestna železnica je za poizkušnjo uvedla v ožjem prometu 10 grošev-tarifo. — Posestniku Jožefu Logarju, pd. Šimnu z Bele pri Mohličah se je med neko sodnijsko razpravo omračil um in so ga morali oddati v umobolnico. — Kmečki sin Pavel Logar iz Spodnjega Dravograda se je vrnil po 21 letih iz vojnega ujetništva v Rusiji.

NAŠA PROSVETA

Fantje in dekleta! Najhvaležnejša prosveta je v širitvi dobrega lista in dobre knjige, ker imata list in knjiga svoje mesto tudi v družinah in tudi med tednom. Zato velja pravilo: Le tisto društvo vrši resnično prosveto, ki skrbi, da se v njegovi fari širijo „Koroški Slovenec“ in Mohorjeve knjige. Tod je izredno važno področje naših društev, važnejše celo od oderskih predstav in pevskih prireditvev. Zato kličemo vas, fantje in dekleta naših društev, na delo za naš slovenski tisk! V številkah naročnikov in udov bo vidna vaša požrtvovalnost in vaša dobra volja. Na delo za naš tisk!

Rosental — Iz Roža. Šentjakobčani smo že dali časa radovedni na sosede v Št. Janžu in Svečah. Sedaj naj pa jim povemo, da jih pridemo v nedeljo 7. marca obiskat. Ob 3. uri pop. igramo „Grove“ v dvorani pri Tišlarju, zvečer ob 7. uri pa v Svečah pri Adamu. Resna vsebina igre in še vigredno vreme naj privabita vso okolico na našo prireditvev.

GOSPODARSKI VESTNIK

Pred saditvijo krompirja. V krompirjevem gomolju je nakopičen škrob, ki nudi hrano klicam, dokler ne prodro iz zemlje in ozelenijo. Čim večji je semenski gomolj, tem krepkejše se razvijata klica in mlada rastlina. Seve je za zdravo rast potrebna nadalje dobro obdelana zemlja in zadostno gnojila. Kakor sodimo pri mladi živini po telesni obliki na dobre plemenjake, lahko tudi od krepke

Avstrijsko investicijsko posojilo 1937

Zvezni finančni minister razpisuje na podlagi v zveznem zakoniku razglašenega kreditnega zakona 1937

4½%, v teku 30 let vračljivo posojilo z vpisno vsoto 130 milijonov šilingov.

Posojilo se v teku 10 let ne more odpovedati.

Namen posojila

Čisti iznos posojila se bo uporabil za **kritje stroškov za javna dela** (investicije pri monopoli, zvezni obrati in zvezne železnice, gradnje cest, mostov in vodna dela, deželna bramba, prispevki deželam in Dunaju za pospeševanje stavbinstva) kakor za odplačilo kratkoročnih zveznih zakladnih listov.

Razdelitev, povračilo

Izdajo se zadolžnice po **100, 500, 1000 in 5000 šilingov**, ki se glasijo na imetnika. Zadolžnice se **vnovčijo** v teku 30 let potom žreba ali prostega odkupa po razdolžilnem načrtu. Žreba se, če potreba, v teku meseca januarja, prvič v letu 1938. Posojilo se more od 1. marca 1947 dalje odpovedati 90 dni prej, preden zapadejo obresti.

Obrestovanje Obrestna mera znaša 4½% na leto. Obresti se plačujejo polletno za nazaj dne 1. marca in 1. septembra vsakega leta.

Kotiranja, varnost

Posojilo bo kotirali na **dunajski borzi**. Je **pupilarno varno**.

Oprostitve davka in pristojbin

Izplačilo zapadlih obrestnih kuponov in zadolžnic se vrši **brez odbitkov za davke**, to se pravi, brez odbitka rentnega davka ali drugih dosedanjih ali bodočih davkov ali pristojbin. Pri **podpisu** ni treba plačati **davka na promet z efekti**.

Podpisni pogoji

Posojilo se razpisuje za **ceno 90%** nominalne vrednosti.

Podpisane vsote se morajo plačati na dan podpisa zadolžnice. Posojena vsota se more plačati tudi **v treh obrokih**, in sicer za vsakih 100 šilingov nominalne vrednosti posojila 30 šilingov pri podpisu, 30 šilingov dne 16. aprila 1937 in ostanek dne 14. maja 1937. Za dobo od 1. marca 1937 do dneva vplačila, ako se plačujejo v obrokih, je treba plačati tudi 4½% obresti.

Z ozirom na omejeno vsoto posojila se pridržuje krajšanje podpisanih vsot. Posojila do nominalne vrednosti **1000 šilingov** se bodo **predvsem uvaževale**.

Podpisovanje se prične dne 1. marca 1937 in traja do 15. marca 1937.

Ponudbe sprejemajo

Oesterreichische Nationalbank, Oesterreichische Postsparkasse, vse v Avstriji poslujoče banke in bančne firme, Dorotheum, hranilnice, deželni hipotekarni zavodi in kreditne zadrage, podružnice omenjenih zavodov in vsi poštni uradi.

in mogočno razvite rastline pričakujemo, da nam v jeseni obrodi obilo sadu. Najbolje je saditi srednje velike in cele gomolje s 6 do 10 očesci. Če pa imamo na razpolago samo velike gomolje, jih lahko razrežemo. Krompir režemo po dolgem, da imata obe polovici isto število očes. Mali krompirjevi kosci vsebujejo le malo hrane, zato je rastoča rastlina manj odporna ter bolj dostopna gnilobninam in plesnobi. Gomolje režemo vsaj 3 do 4 tedne pred saditvijo, ker se v tem času ranjena gomoljeva ploskev obda s skorjo in se v zemlji ne okuži. Tako narezan krompir pa moramo hraniti na suhem prostoru. Po možnosti pa sadimo srednje velike cele gomolje.

Obrezovanje mladih sadnih drevesc je važno delo. Pri nas sicer velja pregovor, naj raste drevo samo po mili volji, pa bo najboljšje zrastle. Pa to je slab pregovor ali nasvet. Neobrezana drevesca dobijo dolge in slabe veje, njihove krone postanejo goste ko metle, sadje pa rodijo poganjki samo na koncih vejic. Končno sta neurje in sneg slabim vejam sila škodljiva, ker polomljenim ni pomoči. V mladosti že moramo drevesce prisiliti, da tvori močno, široko krono ter močno, četudi krajše vejic. Kdaj naj obrezujemo? Kadar drevesce počiva, to je od pozne jeseni do prvih poganjkov. Obrezovanje samo je naravnost umetnost in je zanj treba večje sadjarjeve roke, ki mahoma poznajo pomanjkljivosti mladega drevesa in jim skuša z nožem priti v živo.

Vsaka kmetija bi morala imeti toplo gredo. Zelenjad je izdatna in tečna hrana. To občutimo v poznih zimskih in začetnih vigrrednih tednih, kadar nam je primanjkuje na mizi. Temu lahko odpomoremo s toplo gredo. Zanj je treba 50 do 60 cm globoke in do 170 cm široke jame, ki jo obrobimo z deskami ali betonom in sicer tako, da jama lahko pokrivamo z dolgimi okni, nagnjenimi, da lahko odteka deževnica in se bolje lovijo sončni žarki. Toplo gredo pripravljamo najbolje v februarju in marcu. V jamo namečemo svežega konjskega gnoja in ga dobro shodimo ter nato pustimo par dni, da se razgreje. Najn nato namečemo zemlje, najboljšo presejane kompostne zemlje in jo istotako potlačimo. V njo sejemo seme v toplih dneh, gredo ob robih zavarujemo še z zemljo ali gnojem, ostalo pa prepustimo soncu, ki bo kmalu s svojimi žarki privabilo prve klice iz posejanih semen. Seve je treba pri topli gredi vedno spet skrbljivo ravnati in tudi velike pazljivosti,

večje ko na vrtu ali polju. Zato pa je tudi njen pridelek bolj zaželen in bolj dragocen.

Kako uspešno začnemo s kokošjerejo. Najboljši je nakup mladih kokoši. Zato pa često ni potrebna denarja. Valilna jajca dobavimo, kadar hočemo dopolniti svoj perutninski drobiž samo s par kokoši. Transport jajc namreč nikakor ni poceni in tudi ne brez rizika. Tudi nakupa malih priščet ni splošno priporočati, ker so potrebne mnoge sitne predpriprave. Najboljše je naročiti jarčice, stare 8 do 12 tednov. Ne potrebujejo posebne nege. ni nam treba prodajati odvišnih petelinov, njihova cena pa je nižja od one za odrastle kokoši. Nakupujemo najboljšo pri zanesljivih kokošjerejih, ki jamčijo za svoje blago. — Za osvežitev perutninske črede je velike koristi, če dobavimo mladega petelina dobrega plemena. To storimo najboljše v jeseni. Uspeh seve je viden šele čez leto dni.

Zadružna pisarna javlja:

Gospodari, poslužujte se naprave, ki vam hoče biti v pomoč! Pripravljajte blago, ki ga imate na prodaj ali ga kupujete, pisarni v Celovcu, da posreduje za vas! Eventualno prodajo nato redno javljajte, da ne bo pomot.

Na prodaj so:

plemni biki,
molzne krave,
konji,
apno,
seno, deteljno seme i. dr.

Kupijo se:

plemne krave,
plemni voli.

Zadružna pisarna v Celovcu, Viktringerring 26.

Celovski trg minulega tedna: Pšenica (100 kg) 39—41, rž 30—32, ječmen 25—28, oves 27—29, ajda 24—26, kuzuza 27—30, grah (1 kg) 80—1.00, isto leča, suh fižol 40—60, krompir 14—16, kisló seno 4.50—5.00, sladko 7—8, slama 3.50—6.00, zelje 30—40, repa 30, sirovo maslo 2.80—4.40, prekajena slanina 3.20—5.20, sirova slanina 2.70—2.90, svinjska mast 2.80—3.00, jajca 12—13, drva kratka in trda 4—5, mehka 3—4 S za k. meter.

Manjša lepa posestva v beljaški okolici pod jako ugodnimi pogoji na prodaj. Naslov v upravi lista.

Vabilo

na

letni občni zbor

HRANILNICE IN POSOJILNICE NA ZILSKI BISTRICI,

registrovane zadrage z neomejeno zavezo,

ki se vrši v **nedeljo dne 7. marca 1937 ob 2. uri popoldne v zadružni pisarni.**

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Odobritev računskega zaključka.
3. Slučajnosti.

Ako bi ob določeni uri ne bilo zastopanih zadostno število glavnih deležev, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor, ki bo sklepal brezpogojno. 17 Načelstvo.

Vabilo

na

26. občni zbor

HRANILNICE IN POSOJILNICE V ŠTEBNU PRI BELJAKU,

registrovane zadrage z neomejeno zavezo,

ki se vrši na **praznik sv. Jožefa dne 19. marca 1937 ob 3. uri pop. v posojilniškem prostoru v Štebnu.**

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Revizijsko poročilo.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ne bo navzočih zadostno število zadružnikov, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor brez ozira na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi vse zadružnike 19 Načelstvo.

Hlapec in pastir se takoj sprejmeta v službo. Obrniti se je na „Kmečko zvezo“.